

Den nye spejderchef THORKILD GLAD og den afgående spejderchef OVE HOLM

SPEJDERNES MAGASIN

44. årgang

nr. 4 . april 1960

Nu skal vi prøve noget nyt.

I dagene 12.—18. september skal alle Danmarks 90.000 spejdere mødes om en opgave, som vi har kaldt *Spejderhjælpen*.

I har alle i årenes løb solgt mange lodsedler, og I har raslet med mange bøsser for at samle ind til alverdens formål. Denne gang skal vi ikke sælge eller bede om noget, vi skal arbejde så mange penge sammen, at vi, som er raske, kan hjælpe alvorligt syge børn, eller børn, som på en eller anden måde er i nød.

Det kommer til at foregå på den måde, at i ugens løb, altså i ugen mellem 12. og 18. september påtager I jer nogle timer, — så mange I nu kan afsætte fra lektielæsning og andet arbejde, — at arbejde for venner og bekendte. Vort mål er, at de store iblandt jer tjener 5 kr. hver og de små, ulveunger, blåmejser og grønsmitter hver 2 kr. Hvis I kan tjene mere, er det selvsagt udmærket.

I får til den tid et lille »arbejdskort«, på hvilket I får jeres arbejdsgivere til at skrive, hvad I har udført af arbejde, og hvad I har modtaget. Men det kommer vi nu tilbage til

efter sommerferien. Foreløbig skal I tænke på, hvad I kan gøre for arbejde og dygtiggøre jer til det. Man kan f. eks. ikke tilbyde at pudse vinduer, hvis man aldrig har prøvet det før, man kan heller ikke gøre rent, hvis man ikke har lidt begreb om det. I skal allerede nu snakke om det i patruljerne. I kan godt alle forstå, at det arbejde, I påtager jer, skal I gøre ordentligt,

at folk ikke skal få et forkert indtryk af spejderne! I, som regner så udmærket, kan nok se, at 90.000 spejdere vil, hvis de spytter i næverne, smøger ærmerne op og har et solidt arbejdsforklæde på, kunne tjene en hel del penge sammen.

Vi kommer tilbage til, hvilke børn, vi i år skal hjælpe med de indtjente penge, men I kan godt vide nu, at der tænkes på flygtningebørn, og det er værd at tænke på, at et flygtningebarn i Algier f. eks. vil kunne få 5 gode måltider for den tokrone, en ulv, en smutte eller en blåmejse kan tjene! Der er også tænkt på de små børn i børnehaverne i Grønland og endelig også på de syge børn herhjemme, børn som ikke på anden måde får hjælp. Men det kommer vi tilbage til.

Nu snakker vi sammen om det i patruljerne, og I, som er patruljeførere, sætter jer straks godt ind i *Spejderhjælpen* ide.

En spejder er hjælpsom, og det må derfor være helt i orden, at

Raske børn hjælper syge børn!

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet ved DC-mødet på Hylkedam af korpsets pressesekretær Mogens Friis Møller.

Spejderhjælpen	62	Magasinets fotokonkurrence	69
Ved lejrbolet: Jeres nye spejderchef	63	Regnvej i lejr	70
Ridderen og døden	64	Krop og klær — og Karoline	71
Den lyse side	64	Jazz for Scouts	72
Patruljeføreren Ove Holm	65	Junglenyt	73
Påskeberegning	66	Sct. Georgsdag i 13 lande	74
Boghylde	66	Togtet til Hejreholmen	75
Et sagn	67	Spejder-Tidende	77
Påskeæg dekorerer	69	Vandrerkort og lejrpas	77

VED LEJRBALET

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

Jeres nye spejderchef

I forrige måned trak jeg mig tilbage som spejderchef efter at have været aktivt medlem i vort korpset i godt 50 år; det sidste ved I jo sikkert alle. Jeg er naturligvis stadig spejder af sind og tanke og føler mig forpligtet til i al min færd at være spejdernavnet værdigt.

Jeg kan endog stadig bære min spejderuniform, da jeg for mange år siden har gennemgået »Gilwellkursus« for spejderførere og derfor er medlem af den »Gilwelltrop«, som Baden-Powell startede for alle førere, der har gennemgået et sådant kursus.

Jeres nye spejderchef er *Thorkild Glad*, og ham kender mange af spejderne fra Jamboreen i England i 1957 og fra Jubilæumslejren ved Ebeltoft, for det var ham, der var leder af vort hold i England og lejrchef for Ebeltoftlejren. Thorkild har været med i korpset i over 40 år. Han begyndte som spejder på Nørrebro i København, og da hans uddannelse i de unge år førte ham til forskellige steder i landet, gik han straks ind i spejderarbejdet, der hvor han kom hen. Således har han været tropsassistent i Vordingborg, Hillerød og Maribo, og da han

så kom tilbage til København, blev han tropsfører for Ørnetroppen på Nørrebro og senere divisionschef for den daværende Københavns Nørre division.

I 1938 blev han medlem af korpsledelsen som leder af roverarbejdet og i 1940 leder af korpsets førertræning for spejderførere, idet han i mange år havde været inst. uktør på disse kurser. De seneste år har han været leder af spejderarbejdet indenfor korpsledelsen.

Så I forstår, at den nye spejderchef har et godt kendskab ikke alene til spejderarbejdet, men også til korpsets ledende arbejde. Han er en teknisk meget dygtig spejder. Men dygtighed er jo ikke nok i denne verden, man skal også være retlinet, ærlig og til at stole på, og det er Thorkild. Det ved alle vi, som har virket sammen med ham i de mange år.

I Thorkild har korpset en spejderchef, som enhver i korpset kan se op til, fra ulveunge til fører, og som jeg med glæde ser som min efterfølger.

A handwritten signature in black ink, which appears to read 'Thorkild Glad'.

Ridderen og døden

På gamle kalkmalerier træffer man til tider billeder af et møde mellem den stolte ridder og den strenge død.

Over denne tanke er der bygget en dystre, men storslået film, der hedder: Det syvende segl. Titlen er hentet fra Johannes åbenbaring, det sidste skrift i Det nye Testamente. Da det syvende segl brydes, kommer ulykken over jorden. Det er middelalderens hærgende sygdom — pesten — filmen fortæller om.

Ridderen møder en strengt udseende sortklædt herre — døden, og de giver sig til at spille skak sammen. Hver gang de mødes, hvor ridderen gør ophold på sin vej hjem, gør de hver deres træk. Ridderen har været på korstog i det hellige land, men fandt ikke svar på sit spørgsmål om Gud og om livets mening.

Nu nærmer han sig ridderborgen, nogle mennesker har slået følge med ridderen og hans væbner. De standser på den sidste natterast. Så er han der igen den sortklædte mand med sit skakbræt. Han flytter en brik, og ridderen tabte spillet, han er gjort skak-mat. Så når han lige hjem, hvor hans fromme hustru venter ham; så rammes de alle af den snigende død.

Herre forbarm dig over os, når ridderen at bede — En vældig film, en streng film.

Men tænker man over den, så mærker man, hvor vi dog alle trænger til, at det budskab, der forvandlede en lille flok forskræmte mænd, til en flok modige apostle, det budskab trænger vi til at lytte til, når vi står overfor alt det, som er strengt og vanskeligt at forstå her i livet.

Jesus Kristus er opstanden. Det var det vældige budskab, Jesu disciple fik. Og med dem gik det ud i verden.

Jesus er opstanden, det betyder, at der er en, der venter os mennesker, når vi som ridderen engang skal møde Guds strenge sendebud — døden. Nu er det vel ikke tanker, der ofte melder sig hos unge, skal det næppe heller, og dog, man skal nu tænke over livets problemer, også som ung.

Men Jesu Kristus er opstanden betyder også noget endnu større. Det betyder, at Jesus er den frelser, vi har lov at bede til, den der har vandret blandt os mennesker, for at overbevise os om Guds kærlighed. Den der, som den usynlige, vil være os nær, og gør livet rigt og stort for hver enkelt.

Det er påskens glædelige budskab.

Tril Larsen

**DEN
LYSE
SIDE**

»En for alle — alle for en!«

Hvem af os har ikke læst eller set på film Alexander Dumas udødelige roman: »De tre Musketerer«? I husker nok deres motto, der kendetegnede hele deres liv og færd: »En for alle — alle for en«.

Lad os tænke lidt over det, særlig nu da forårets og sommerens ture står for døren med alle sine muntre oplevelser. Hvad er det så, der skaber de gode og glade ture! Det er først og fremmest det gode kammeratskab, der danner rammen om de glade timer; så hvis hver dreng i troppen vil sætte sig musketererne som forbillede, kan vi nå langt.

Ja, for hvem kender ikke egoisten, ham som kun vil indse, at alle hans synspunkter er rigtige. Han vil før eller senere føle sig forladt, måske nok respekteret for sin eventuelle personlige dygtighed, men aldrig anerkendt som en god samfundsborgere eller spejderkammerat. Tænk bare, hvis alle verdens mennesker var egoister! Hvordan ville verden mon så se ud, når der ikke mere var samarbejde mellem nationerne, ja endsig mellem landets egne borgere? Verden ville synke tilbage til en uciviliseret utilstand, hvor der ikke kunne udføres store og betydelige ting. Lad os gøre det klart, at egoismen selvfølgelig ikke hører hjemme i spejderbevægelsen, men at vi skal samarbejde i troppen som i patruljen, og være klar over, at vi altid må respektere hinanden og lære af hinanden, og at hele vor fremtid afhænger af vor evne til at begå os mellem andre.

Enhver spejder kan lære af sine kammerater som de af ham, og husk, at du aldrig bliver for stor eller for gammel til at lære af andre.

Hvis du vil prøve det, vil du snart se, at du kun gavner dig selv, at du har lært samarbejdets glæde at kende, og at du aldrig er venneløs.

Patruljeføreren

OVE HOLM

Enhver spejder ved, hvad det betyder for en i ens spejdertid at have den helt rigtige patruljefører.

Den patruljefører, der kan skabe gode traditioner i patruljen, der kan sætte de enkelte patruljekammerater i gang med at løse de forskellige opgaver, så de virkelig løses af patruljen som helhed, men som til gengæld selv lægger alle kræfter i, ikke blot lader de andre om at vaske tallerkener af.

Se en sådan patruljefører har spejderchefen Ove Holm altid været. — Den 20. marts sagde han farvel til arbejdet som leder af Det Danske Spejderkorps. I 50 år har Ove stået i vort korps, og selv om han først i 1946 blev kåret til spejderchef, så har han, vi kan vist sige helt fra jamboreen 1924, været den, der stod som samlingspunktet blandt os.

I ved, han begyndte nedefra, sådan som man skal det i de gode romaner. Ja, det første led sprang han over, for han startede som patruljefører i 1919, som Danmarks første patruljefører, og vær sikker på, at han var den fremragende fører for sine patruljekammerater.

Så blev Ove tropsfører, korpsinstruktør, redaktør af Spejdernes Magazin, — Ungdommen hed det dengang, —

På korpsrådsmødet den 20. marts fik den afgående spejderchef Ove Holm en gave bestående af et maleri, hvoraf vi her bringer en fotografisk gengivelse. Maleriet er udført af maleren Aug. Tørsleff. Gaven var fra samtlige førere i Det Danske Spejderkorps.

formand for forretningsudvalget, for bestyrelsen og som sagt — spejderchef.

Ove blev patruljefører for den patrulje, der ledede Det Danske Spejderkorps. — Korpsledelsen som patruljen hedder i dag.

Som en af patruljekammeraterne indenfor denne patrulje kan jeg forsikre jer om, at Ove var den fødte patruljefører også overfor dette krævende arbejde.

Klar i sin tanke, levende gå-

ende op i spejderkorpsets trivsel, altid villig til at drøfte forholdene med os andre, rolig i sit omdømme; det sidste betød uendelig meget under besættelsestiden.

Så er Ove i en sjælden grad retlinet, den der aldrig søger at snige sig uden om en vanskelighed, ikke kan tænke sig at en sag skal være halvgjort.

Opdagede han en enkelt gang, at han havde gjort en kammerat uret, så skulle Ove nok vide

Fortsættes næste side.

Hvordan falder påsken næste år?

Det er et spørgsmål, som meget ofte stilles, og det er ikke altid let at besvare, for påsken ligger jo ikke fast i kalenderen ligesom julen. Slår I op i et leksikon under »Påske«, vil I se, at på et kirkemøde i Nicæa år 325, blev det bestemt, at påske-søndag er første søndag efter den første fuldmåne efter forårsjævndøgn. Hvem kan nu sige, hvornår det er fuldmåne de næste 50 år?

Jeg læste engang om en tysk astronom, som havde fundet en måde, hvor man ved at dividere og lægge sammen kan udregne datoen for påskedag i hvilket som helst år. — Denne udregning skal jeg nu vise jer, den ser lidt indviklet ud, men enhver af jer, som kan regne bare en lille smule, kan sagtens regne det ud.

Til indledning lige en lille bemærkning:

Når man dividerer, er det ikke altid at divisionen går op. I mange tilfælde bliver der en rest, og det er disse rester, vi i de følgende udregninger har brug for, også selv om resten er 0.

Og så kommer

PASKEBEREGNINGEN

1) Udfør divisionen: Årstallet divideret med 19, og kald resten A.

Udfør divisionen: Årstallet divideret med 4 og kald resten B.

Udfør divisionen: Årstallet divideret med 7 og kald resten C.

2) Vi finder nu tallet 19 gange resten A og lægger 24 til.

3) Udfør divisionen: (19 gange A

plus 24) divideret med 30 og kald resten D.

4) Så finder vi tallet 2 gange B plus 4 gange C plus 6 gange D plus 5.

5) Udfør divisionen: (2 gange B plus 4 gange C plus 6 gange D plus 5) divideret med 7 og kald resten E.

6) Tallet 22 plus resterne D og E er da påskedatoerne i marts.

Er sidstnævnte udregning større end 31, trækker du blot 31 fra resultatet og har så datoen i april.

Der er endnu to bemærkninger til udregningen: Skulle udregningen blive den 26. april er det påskesøndag den 19. april. Får vi den 25. april samtidig med at resten D er større end 10 og resten D er 28, falder påskesøndag den 18. april.

Vi tager et eksempel:

Find påskesøndag 1961.

1) A. 1961 : 19 = 13 rest 4.

B. 1961 : 4 = 490 rest 1.

C. 1961 : 7 = 280 rest 1.

2) $19 \times 4 + 24 = 100$.

3) $100 : 30 = 3$ rest 10 D.

4) $2 \times 1 + 4 \times 1 + 6 \times 10 + 5 = 71$.

5) $71 : 7 = 10$ med resten 1 E.

6) $22 + 10 + 1$ giver 33 og når vi så trækker 31 dage fra, som marts jo har, så bliver der 2 til rest, og det vil sige, at påskesøndag næste år er den 2. april.

Nu kan du jo selv prøve med nogle af de foregående års påskesøndage, og så kan du se, hvor let og fikst det går.

Bjørn Glyng.

Patruljeføreren Ove Holm.

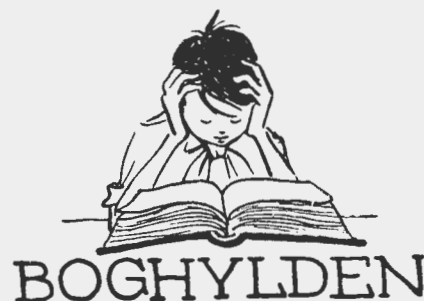
(fortsat fra forrige side).

at få det rettet, og få det sagt ganske klart til kammeraten. Der er ikke enhver mands sag at eje denne rankhed.

Vi siger så ofte til jer spejdere ved forskellige lejligheder, at det vigtigste er ikke, hvad vi mennesker siger, men hvad vi er.

Ove kan nu godt få sagt noget, både unge og ældre får noget ud af at lytte til.

Men endnu vigtigere, Ove Holm blev for mange spejdere og førere, det smukke eksempel på en mand med den rette spejderånd — og det siger vi ham tak for.

Cai Schaffalitzky de Muckadell: Tot Sømand.

(kr. 9,75 kart. - Jespersen og Pios Forlag).

Tot, der er letmatros, hjælper sin mor med at starte et sommerpensionat, og sammen med en dreng, der hedder Ove, opklarer han et tyveri af 8.000 kr. - Senere bliver de bortført af smuglere og ført ud af landet. De oplever meget spændende, inden de igen kommer til Korsør, alene sejlede en tysk skonnert.

Alderstrin: 12 - 16 år.

Walter Farley: Gnisten og Hingsten »Flamme«s Dyst.

(kr. 8.50 heftet og kr. 11.50 indb. - Hirschsprung).

Walter Farley's hestebøger er forlængst anerkendt og placeret blandt de bedste børnebøger for større børn. »Gnisten« er en fortsættelse af »Den sorte Hingst«, men kan læses uafhængig af denne. Man lever med i den hektiske væddeløbsatmosfære, så man til sidst føler, at man selv sidder i sulkyen bag »Gnisten«.

I »Hingsten Flammes Dyst« forlader Steve og Flamme Windwardøerne og stiller op til start i det store internationale væddeløb mellem verdens hurtigste heste på væddeløbsbanen i Havana. Igen en hestebog mere eventyrlig end et eventyr.

Sk.

Har alle i patruljen en sangbog? Ellers kan DEPOTET hjælpe jer!

Der var engang . . .

Sådan begynder enhver historie. Det gør denne også, og den handler om en konge, en prinsesse og det halve kongerige. Det eneste der adskiller denne historie fra andre, er imidlertid det, at den ikke ender med, at helten får prinsessen — ikke fordi han ikke kunne få det. Ih jo, det blev ham oven i købet tilbudt; men han sagde: Nej tak!

Folk ville sige til sig selv, at det

ET SAGN

var dumt. Tja, måske — det kommer nu an på, hvordan man ser på det.

Nåh, men hør nu historien:

Der var engang en konge, som herskede over et kongerige. Der var store marker med fed jord, som kunne bære meget korn. grønne

fugtige enge med saftigt græs, hvor brune køer med lange buede horn gik hele dagen og græssede, så de blev så fede, at skindet glinsede i solen. Rundt omkring i landet var der byer med smukke bindingsværkshuse og borge med tårne og tinder.

Men landet bestod ikke blot af fede marker og rige byer. Ved den nordligste grænse lå de høje sorte bjerge. og mellem de sorte bjerge

og lavlandet lå store hedestrækninger — mørke, dystre, uden vej eller sti.

Ikke et menneske beboede denne ørken bortset fra fredløse røvere og drabsmænd.

Oppe fra de høje sorte bjerge truede en fare det rige lykkelige land, thi oppe mellem de højeste fjeldtinder lå en stor bjergsø, der var så dyb, at kastede man en sten med en snor derned i, blev den ved med at synke og rev snoren med, hvor lang denne snor så end var.

Men det var nu heller ikke rænge, som brød sig om at kaste sten ned i søen, for langt nede i dybet lurede et uhyre — en kolossal drage.

Den havde en kæmpemæssig krop — stor, skællet og slimet, med et par mægtige vinger ligesom en flagermus, med klør for enden af fingrene, en lang bepansret hale, som den kunne slå med ligesom en hval. Allerværst var dens hoved — store gevækster sad der overalt, vorter og pletter. Dens øjne var gule og udflydende og stak langt ud af øjenhulerne. Når den åbnede gabet, sås lange sylespidse tænder på hver side af en spillende tunge. Og hostede den, stod der en lang ildflamme ud af gabet på den.

Denne drage dukkede en gang om året op af søen, baskede med vingerne og fløj hen over landet og hostede ild og fordærvelse ned over marker og byer, og den ville kun lade være, hvis indbyggerne ofrede den smukkeste pige i landet til dragen.

Derfor måtte indbyggerne jamre af sorg hvert år i april måned, når foråret var på vej, og dragen vågnede af sin vinterdvale, føre en ung smuk pige op i bjergene og binde hende ved et træ ved bjergsøen, så dragen kunne æde hende, når den dukkede op af vandet.

Sådan gik det år efter år, men da kongen fik en datter, og hun viste sig at blive den smukkeste pige i hele kongeriget, udlovede han prinsessen og det halve af kongeriget til den, som kunne dræbe dragen. — Men ingen turde, og den dag kom, da kongen grædende måtte befale, at hans datter skulle føres op til bjergsøen og bindes til træet ved bredden.

Der stod da prinsessen på søbredden, bundet til træstammen med stærke reb. Alle andre var

flygtet bort for at undgå dragen. Hun ser angst ud over søens dystre, blanke flade. Hvad er det? Ude på midten dukker noget op. To lysende onde gule øjne stirrer ind mod hende. Hun skriger højt om hjælp; men det eneste svar er ekkoet af hendes eget råb, som gjalder fra klippevæg til klippevæg. Hun ser hele dragens gyselige hoved dukke op af vandet, og med et kølvand efter sig glider den ind mod bredden.

Hun skriger igen om hjælp, men hører atter kun ekkoet spottende kaste hendes skrig tilbage. — Dog nej, lyder der ikke et jægerhorn mellem bjergtinderne? — — Og klappen af hestehove? Nej, hun må have hørt forkert. Hun ser rystende af skræk dragen komme nærmere. Helt ind til bredden. Den vralter op af vandet og griner mod hende med tungen spillende ud af flaben.

Pludselig ser prinsessen, at den vender hovedet om mod bjergslugten derovre. Hun følger dens blik. Åh, der kommer en rytter! Klædt i panser og plade med en stor stærk hest rider han dristigt frem. En lang lanse holder han i højre hånd, spydspidsen glimter skarp og farlig, en grøn vimpel med en gylden lilje vajer og smælder under odden. Ved hans venstre side dingler et langt sværd.

Dragen udstøder et brøl af vrede over at se denne frækhed. Ridderen holder sin hest an. »Åh, han bliver bange . . .« tænker prinsessen. Men nej, han samler tøjlerne i sin venstre hånd, fatter lansens og støtter den under armhulen, og med et højt råb giver han sin hest af sporerne. Hesten sætter sig på bagbene og i et vældigt spring jager den hen over søbredden mod dragen. Hovene klapper mod stenene på stranden, gnister flinter fra skoene, ridderen bøjer sig fremover og lægger al sin styrke bag lanse-skaftet.

Dragen basker med sine mægtige vinger, dens raseri farver dens krop gloende rød og lilla, den hoster og hakker mægtige svovlende flammer ud af halsen mod den fremstormende rytter. Store sorte røgskyer stiger mod himlen. Jorden ryster og skælver under den. Som et lyn kommer hest og rytter rasende. Lansens ryger lige lukt i gabet på dragen og stikker ud i nakken. Hvæsende ildtunger syder ud af hullet og gløder i eet nu lanse-

spidsen hvidglødende. Stålet smelter, og sydende jerndråber løber ned ad dragens hals.

Stødet har løftet ridderen helt op af saddelen, og lanseskaftet brækker, og hest og rytter tumler ind mod dragen. Med sin mægtige hale hamrer dragen i jorden, store klippeblokke bliver knust til sandskorn ved et eneste slag med dens vældige kræfter. Dragen søger med vingerne at baske sig op i luften; men som et spejlglimt i luften flyver ridderens sværd af skeden. Med gevaldige hug kapper han den ene vinge af, og skælvende krøller den sig sammen på jorden. Dragen flakser med den anden vinge, den raller med den sønderbrudte lanse i svælgget, og hoster og hakker ild og røg i hovedet på ridderen. Han bliver helt overdænget med flammer — som brændende olie slikker de hen over hans harnisk og hestens skaberak, hans øjenbryn svides af og hans hårløk krøller sig i krus i heden. Med et kampråb opildner han sin hest til fornyet angreb, og med et drabeligt sving over hovedet retter han et dræbende slag mod dragens hals. Sværdklingen skærer gennem halsen, som var den af smør, og det afhuggede hovede styrter til jorden. Gul edder vælter op af halsen, dragens krop bliver grå og bleg og synker sammen som en bævende masse.

Kampen er endt.

Hesten står med sitrende flanker, dens næsebor er vidt opspilede, og den vender det hvide ud af øjnene, skummet driver ned ad bidsel og seletøj.

Rytteren puster af anstrengelse og ryster af anspændelse, men han smiler glad over at have besejret uhyret og traver hen til træet, hvor han med et hug af sværdet kapper tovene over, som holder prinsessen fangen. Hun synker til jorden, forlængst besvimet.

Nede ved foden af bjerget, hvor kongen og hoffet og tusinder af indbyggerne var samlet for at begræde prinsessen, havde man hørt buldret og tummelen oppe i bjergene; men alle troede, at det var dragen, som var ved at fortære prinsessen, og med tårerne trillende ned ad kinderne står kongen længe hensunken i sorg og stirrer op mod bjergene. Men hvad er det? Ud af den dybe bjergslugt kommer en rytter ridende, og foran på sin hest

— kongen tror ikke sine egne øjne
— sidder prinsessen lyslevende.
Kongen udstøder et råb af glæde
og løber dem i møde. Smilende og
glad lader prinsessen sig glide ned
ad hesten og løber med udbredte
arme hen mod kongen.

Leende og grædende omfavner
fader og datter hinanden, og de jub-
lende folkemasser slår sammen om-
kring dem. Og prinsessen fortæller
nu sin glædestrålende fader om rid-
derens kamp med og sejr over drag-
en. »Han er en vandrende ridder,«
fortæller hun, »som rider fra land
til land og gør godt, hvor han kan.
Georg hedder han.«

»Hvor er han,« råbte kongen,
»han skal have prinsessen og mit
halve kongerige«.

— Ja, hvor er han? Alle ser sig
søgende omkring; men lige så plud-
selig han kom, er han atter forsvun-
det. Man kan ikke se ham noget-
steds.

Er han mon blevet fornærmet
over, at han ikke straks blev hyl-
det som prinsessens tapre rednings-
mand? Nej. Oppe mellem bjergene,
på vej mod nye steder, rider ridder
Georg. Han sætter sit horn for mun-
den, og en lystig fanfare gjalder
mellem fjeldene. Tonerne risler
mellem klipperne som små muntre
vandfald. Og han smiler. — En
god gerning er gjort. En god ger-
ning, som har glædet mange men-
nesker. Den bærer lønnen i sig selv.
han behøver intet kongerige for at
føle sig belønnet.

— Hans hest standser ved en bæk
for at drikke. Han stiger af for
selv at drikke lidt klart vand. Da
ser han mellem to sten en laks.
Strømmen har kilet den fast. Den
spræller forgæves for at komme fri,
Georg flytter stenene, og med et
slag med halen er laksen atter fri.
Georg smiler atter. Thi en god ger-
ning er lige god, hvadenten den er
stor eller lille, hvadenten den gæl-
der mennesker eller dyr, og det er
ligegyldigt, om der er nogen, som
ser på det og kan rose en.

J. K.

VÆRN NATUREN!

Husker I på jeres ture at
gøre en good-turn mod vore
skove?

Påskeæg

Tegnet af ESKE

Ville det ikke være morsomt at
dekorere æg til hele familien til
påskemorgen. Du ser nogle forslag
her. Den fine lille krukke af en
æggeskal med erantis i er klæbet
på et lille stykke pap, som igen er
dækket med mos. God fornøjelse.

Magasinets fotokonkurrence

SPEJDERNES MAGASIN indbyder til årets fotokonkurrence.

Alle spejdere, skovmænd, rovere og førere kan deltage.

Konkurrencen omfatter:

Situationsbilleder fra ture og lejre.

Landskabsbilleder.

Instruktive billeder.

I næste nummer bringes udførlige oplysninger og præmie-
liste.

Indleveringsfristen bliver den 1. oktober.

Er du bange for **REGNVEJR** i lejren?

Lad det øse
lad det pøse
lad det regne,
li'så meget som det vil ...

Regnvejr i lejren.

Under jamboreen i Birkenhead i England 1929 regnede det praktisk talt hver evige dag (hvilket gav anledning til navnet »MUDBOREE«!), og i sin afslutningstale formede B.-P. det berømte slagord: »Enhver kan ligge i lejr i godt vejr, men der skal **spejdere** til at ligge i lejr i regnvejr!«

Også herhjemme kommer vi — med eller uden Meteorologisk Instituts værdifulde bistand — ud for de mest chokerende overraskelser m.h.t. vejrets omskiftelighed. Hvor ofte er vi ikke, efter en start i strålende sol, vendt hjem fra en lejr som mere eller mindre druknede mus — eller omvendt?

MEN, en spejder er ikke noget fjols. Han ved, at hvis han udsætter sig for at blive dyngvåd og gennemkold, kan det være en farlig ting for helbredet. Men han ved også, at hvis han bliver gennemblødt, **behøver** det ikke at medføre årelangt sygeleje, når blot han sørger for at holde sig i bevægelse og derefter gnubbe sig tør over hele kroppen med et håndklæde og tage tørt tøj på, når opholdet ude i regnen er forbi.

Vi ser heraf, at en rigtig lejr-sportsmand **ALDRIG** tager på lejr — selv på weekend-lejr — uden **skiftetøj**, og så selvfølgelig sin regnfrakke eller vindjakke. Du vil altid kunne finde et eller andet hjørne i rygsækken, hvor der er plads til skiftetøjet. Sætter det ind med regnvejr i lejren, ophøjes din sovepose (eller tæpper) og dit skiftetøj til at være dine allervigtigste ejendele. Det vil du sande, når du blot een gang har kunnet trække i et par varme, tørre sokker efter måske en hel lang regnvejrsmiddag at have vadet rundt med bare tæer i vand og pløre. Om alt andet foregår — sørg så i hvert fald for, at sovepose og skiftetøj bevares tørt!

Tæpperne tørres straks efter regnen.

Og så et par ord om selve **lejrpladsen**. Et godt gammelt ord siger, at man skal vælge sin lejrplads i regnvejr og ikke i strålende sol. Årsagen er indlysende. Undgå lavninger, hvorfra der ikke er afløb videre ned ad en skrænt, og læg mærke til vegetationen — den kan give den woodkraftkyndige mangt et godt tips om chancerne for oversvømmelse i regnvejr.

Teltet er et helt kapitel for sig. Er der ligefrem huller i taget er det vældig sundt med en god lang byge. Så lærer man nok en anden gang at holde sit hus i orden. Du har sikkert hørt noget om, at man ikke må berøre teltdugen, når det regner. Grunden er, at lærredet i så fald mister sin evne til at sky vandet, der begynder at slå igennem på det berørte sted. **Har** Lillepeter alligevel — trods de øvrige indvåneres gjaldende advarselsråb — fået plantet sin i dette tilfælde alt for brede ryg eller sit velformede hoved op ad teltvæggen, kan skaden i nogen grad afhjælpes ved, at man med en finger laver en kanal ned over den skrå teltvæg, ned til den lodrette;

Er teltet regnet væk, er en kostald måske den sidste udvej!

herved vil i hvert fald en del af vandet derefter kunne ledes denne vej ned og altså forvolde mindre ravage.

Og husk, at det bedste sted for pløre under regnvejr er **uden** for teltet og ikke **inde** i det!

Selvfølgelig skal **madlavningen** passes, selv om det øser ned. Det er netop spændende at tage kampen op med elementernes rasen og i kraft af tålmodighed, teknisk dygtighed og — forudseenhed overvinde vanskelighederne, få tændt op og nyde sin gode varme mad. Den omtalte forudseenhed består i, at

Madlavningen skal passes.

man **enten** straks laver sig et **vandtæt** brændeskjul eller gør sig til væne altid at have lidt optændingsbrænde liggende lige inden for teltdøren, både om dagen og om natten!

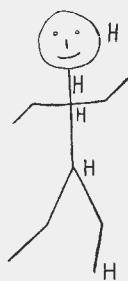
Det vil føre for vidt at komme ind på de hundreder af ting, I kan beskæftige jer med i en lejr, selv om det regner. Kun skal det lige siges, at det absolut ikke er strengt nødvendigt at forblive inde i telte, snarere tværtimod.

— Begynder regnen at tromme mod din teltvæg, får du i første række brug for den ottende spejderlov. Thi selv om havregrøden blev noget tyndbenet som følge af for meget regnvand i den, eller en anden foreslår dig at udsætte guld-fisk i de sko, som du af vanvare lod stå ude om natten — så smiler og fløjter en spejder under alle vanskeligheder!

Det mener i hvert fald

Torben.

KROP OG KLÆR – og Karoline

krop

Lader du din cykel eller knallert ruste? Forsømmer du den med smøring? Kører du på flad fæl? Jeg tror det ikke, for man opdager hurtigt, at det er dårlig økonomi at misligholde en sådan nyttig brugsting.

Men hvordan med din mest personlige maskine, din krop? Er den et slapt og tilfældigt hylster?

Jeg tvivler ikke på, at du forsøger at spise dig mæt, for en spejder er altid sulten, undtagen når han lige har rejst sig fra bordet. Du trænger sikkert ikke til motion, for alle unge mennesker dyrker sport i skolen eller i fritiden, og de gode spejderture, de skrappe, hører jo til de regelmæssige oplevelser i ens skovmandstid.

Men hvordan med vand og sæbe? Hører du til den slags, der »tager bad hvert år, selv om det ikke er nødvendigt«? (Og går til tandlæge efter hvert måltid, og børster tænder to gange om året«, som en vittig hund også sagde).

Lad os slå fast, at det ikke er sundt at tage varmt bad daglig, for huden fratages herved sit beskyttende fedtlag. Men et par gange om ugen, med kolde styrtebade imellem, er tilpas. Kolde styrtebade styrker hudens evne til at regulere sig efter temperaturen, så du ikke behøver at pakke dig ind, fordi temperaturen falder lidt.

Der er visse steder af ens krop, der trænger til daglig renlighed. I mangel af adgang til brusebad kan du vaske dig efter de 5 H'ers princip (altså ikke de 5 hårs!). Disse H'er dækker over: **H**oved, **H**als, (arm)**H**ule, **H**ale og **H**æl (d.v.s. fod).

I en håndbog for spejderførere har jeg læst om værdien af at vaske sig med blottet overkrop på spejderlejr. Men hånden på hjertet, er det tilstrækkeligt? Nej, så overser man det fjerde H, halen. Vores naturlige funktioner nødvendiggør, at man holder sig lige så ren i den anden ende som i den ene. Et godt

motto for et lejrhåndklæde er: Hellere to små, ét til hver ende.

Der er nogen, der tror, det er mandigt at svede. Det er det måske også, hvis det er ved ærligt arbejde, men det er ulækkert at lugte af armsved. Prøv dig frem efter de utallige annoncer om midler herimod.

Jeg minder lige i forbifarten om den person, Storm P. beskriver som »gentleman — lige til de sorte rander«.

Når du er renvasket og har taget undertøj på — hellere to gange rent om ugen end én — sørger du for, at dine mandige lokker bliver lagt i de fald og bølger, du har bestemt dig for.

Det er med frisuren som med påklædningen iøvrigt: Ens personlighed, eller mangel på samme, afspejles gennem variation fra standard-normerne. Det kan godt gå an, at man anlægger en lidt særpræget påklædning, men det er forkert, vis man gør det bare for at virke sær. Holger Drachmann gik med den hat, som han ville, ikke for at chokere, men fordi han men-

SKOVMÆND

te det tilladeligt at afvige lidt fra den mode, som ikke passede ham. Tror du, Knud Lundberg går uden slips for at gøre indtryk? Hvis det er tilfældet, har jeg ikke meget tilovers for ham.

klær

Ved anskaffelsen af påklædningen kan der være et praktisk hensyn at tage. Du har det sikkert ligesom jeg, at dine gamle trøjer bliver ophøjet til spejderbrug. Du må give mig ret i, at en rød eller calypsofarvet pullover ser rædselsfuld ud til uniformen. Sorte snabelsko klæder heller ikke kakiblusen og de korte bukser.

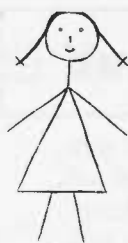
Se smart ud. Men hvorfor?

Lad os prøve at se lidt på den dybere årsag. Det skyldes jo Karoline, din kusine, eller hvad du nu kalder hende, du kommer lidt sammen med. Tror du, hun lægger mærke til dit udseende? Ja, der er vel ingen tvivl om, at hun bemærker, om dit hår trænger til et skumbad, dine sko til en pudsning og din

Net-knytning

I sidste nr. fortalte Sven Loch om net-knytning. Her ser du Sven i færd med den morsomme opgave. Har du prøvet?

Karoline

hage til barbering. Men det var da sørgeligt, om hun fandt behag i netop din ridderlige kammeratlighed, bare fordi din frakke var af sidste mode og din knallert fuld af forkromning. Du indeholder jo så mange gode egenskaber — dem, du måske gemmer lidt for godt for din mor? — Hold døren for Karoline, men lad være med at regne hendes hjemmeopgaver. Reparér hendes cykel, men lad være med at trække hende op ad alle bakker.

Gå med Karoline i jazzklub, i biograf og teater, og tag hende med på en travetur i skoven. Når du tager hende med hjem af og til og viser hende din »hule« og dine spejderminder, vil din mor og far kunne værdsætte din gode smag.

Snak med Karoline om alting. Pigerne har en velsignet evne til at lytte i timevis, uanset om man fortæller dem om sine fremtidsplaner som brobygnings-ingeniør i det fjerne Østen, eller man redegør for, hvorfor ens rygsæk eller yndlingsplade er så helt ovenud god.

Hvis du ikke allerede har erfaret det, vil du opdage, at Karoline er en virkelig god kammerat, som man kan have meget større udbytte af samværet med end en dreng, fordi piger også af sind er forskellig fra drenge. Du vil lære at se tilværelsen fra en anden synsvinkel. Du vil forstå meget mere.

Engang vil du gifte dig med en Karoline. Vælg en af den slags, du brød dig om at tage med, når skovmandspatroljen indbød til søndagsskovtur med »damer«. Hun vil blive dig en god partner på livets hejk.

J

SKOVMÆND!

Har I læst om fotokønkurrencen? Det er lige noget for jer at være med i!

Ja, men jeg sadge jo til dig, at øksen var skarp.

JAZZ

for Scouts

Kommer man en mandag aften ud til vandrerhjemmet på Bellahøj i København, undres man måske over at se så mange spejdere i uniform netop på et vandrerhjem. Forklaringen er den ganske enkelte, at det er her JAZZ FOR SCOUTS holder til.

JAZZ FOR SCOUTS blev startet af Arminstammen fra HKD, men da det blev en for stor belastning for førerne i denne at drive klubben alene, så er den nu overgået til et fællesforetagende, d.v.s. at forskellige spejdere er repræsenteret i klubbens ledelse, der er således både gule, grønne og blå spejdere samt søspejdere.

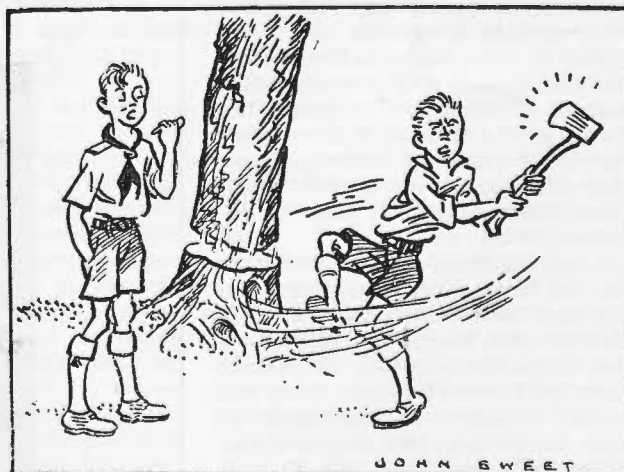
Klubben har bestået i mere end et år, og der er klubaften hver mandag mellem kl. 20 og 23,30. Ved disse aftener spiller kendte amatør-

kestre. For at kunne blive medlem af klubben skal man naturligvis være spejder i et af korpserne, og for at kunne komme ind til en mødeaften, skal man møde i reglementeret uniform, men det er dog tilladt at tage en ven eller veninde i civil med, og de er naturligvis også velkomne.

Entreen er for medlemmer kr. 2,50, medens gæster må betale kr. 3,50. Der er mulighed for at købe sodavand og cola, anden form for udskænkning finder ikke sted.

Er du ikke medlem, så kom ud en aften og se, hvordan det foregår, og du vil se at jazz godt kan nydes, og at man virkelig morer sig til en klubaften i JAZZ FOR SCOUTS. Det foregår som nævnt på Bellahøj Vandrerhjem, Herbergsvejen i Brønshøj, linie 2 til Fuglsangs alle.

Jazz for Scouts.

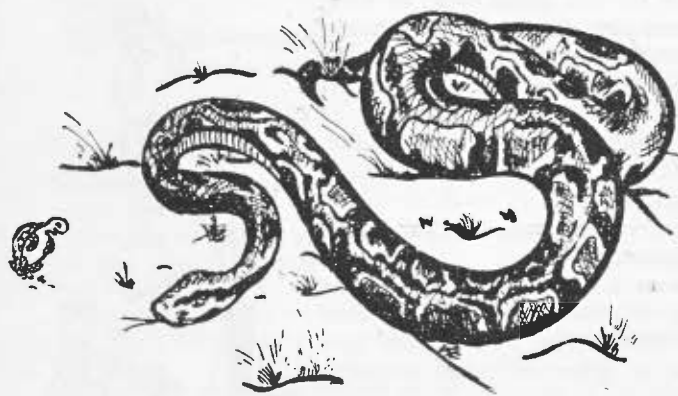

Bambi, BF John Pontoppidan, »Falkonerulvene«, 3. Frederiksberg.

Panter, BA Lars-Erik Hansen, 1. Risskov flok.

der nogen, der kunne ordne Bandarfolket, så var det Kaa, bare han så på dem, turde de ikke røre sig, men stod ganske stille og lod sig sluge. Det er dette vi efterligner, når vi leger »Kaas Hungerdans« i flokken.

Men der var også en anden gang, hvor Kaa gav Mowgli gode råd og rakte ham en hjælpende hånd, det var i kampen med Dholerne. Det var Kaa, der fortalte Mowgli om »klippernes små folk« d.v.s. bierne, som ville være i stand til at standse Dholerne, og da Mowgli sprang fra biernes klippe ned i Waingunga, lå Kaa parat i floden til at tage imod ham. Det er godt at have gode venner, nu har vi hørt om tre af Mowglis venner nemlig Baloo, Bagheera og Kaa.

JUNGLE-DYRENE

tegnet og fortalt af ESKE og LILY

Kaa

I har måske set vore to hjemlige slanger, nemlig hugormen og sno-gen, og I ved, at sno-gen, den med de hvide pletter, er ufarlig, hvori-mod hugormen er giftig. Disse to slanger er nogle dværge ved siden af pythonslangerne. Disse kan blive 8 meter lange, d.v.s. at de er næsten dobbelt så lange som en almindelig stue, og de er lige så tykke som en voksen mands lår. Pythonslangen har en lys, gråbrun farve, med et mørkt netmønster, og den ligner meget en gren. Da den mest opholder sig i skove, hvor den klatrer i træerne eller hænger stille med halen snoet om en gren, er der ingen, der kan opdage den, og pludselig med et sæt er den over sit bytte, som den kvæler og knuser ved at omslynge det med sin vældige krop. Når den har gjort dette, sluger den sit bytte i en mundfuld, selvom dette er meget større end dens

mund, hals og krop kan udvides. I kan se det samme på en snog eller hugorm. Når de f. eks. har slugt en mus, kan man tydeligt se hvor i

kroppen den befinder sig, for der er den dobbelt så tyk som ellers.

Jeg tror nok, at de fleste mennesker er bange for slanger, jeg er det i hvert fald, men KAA var en vældig god ven for Mowgli i junglen. I har sikkert alle hørt om Kaas jagt, da Bandarlog havde bortført Mowgli til »de kolde lejer«, og Baloo og Bagheera måtte bede Kaa om hjælp til at befri drengen. Var

21 ulve fra Casper Mark-danner flok har været på 30 km vandring. Undervejs kom de til Skamlingsbanken. Alle gennemførte.

**Hvorskarpsindige er I?
Se næste side!**

Hvis I ser på tegningerne af nogle af de ulveunger, der findes i verden, vil I se, at de er tegnet stående i deres eget land. Kan I finde ud af hvilke lande det er? Der står et nummer ud for hver og på side 76 kan du se, om du har fundet det rigtige land.

I denne måned fejrer vi Sankt Georgsdag. Jeres flokfører vil fortælle jer om Sankt Georg og læse et budskab for jer, som Det Danske Spejderkorps har udsendt specielt til alle ulveunger i hele Danmark. Den dag samles alle danske ulveunger fra Gedser til Skagen for sammen at forny deres ulve-

Lyt her, oh ulve!

løfte. Men det er ikke kun danske ulveunger, der gør det, men ulveunger over hele verden.

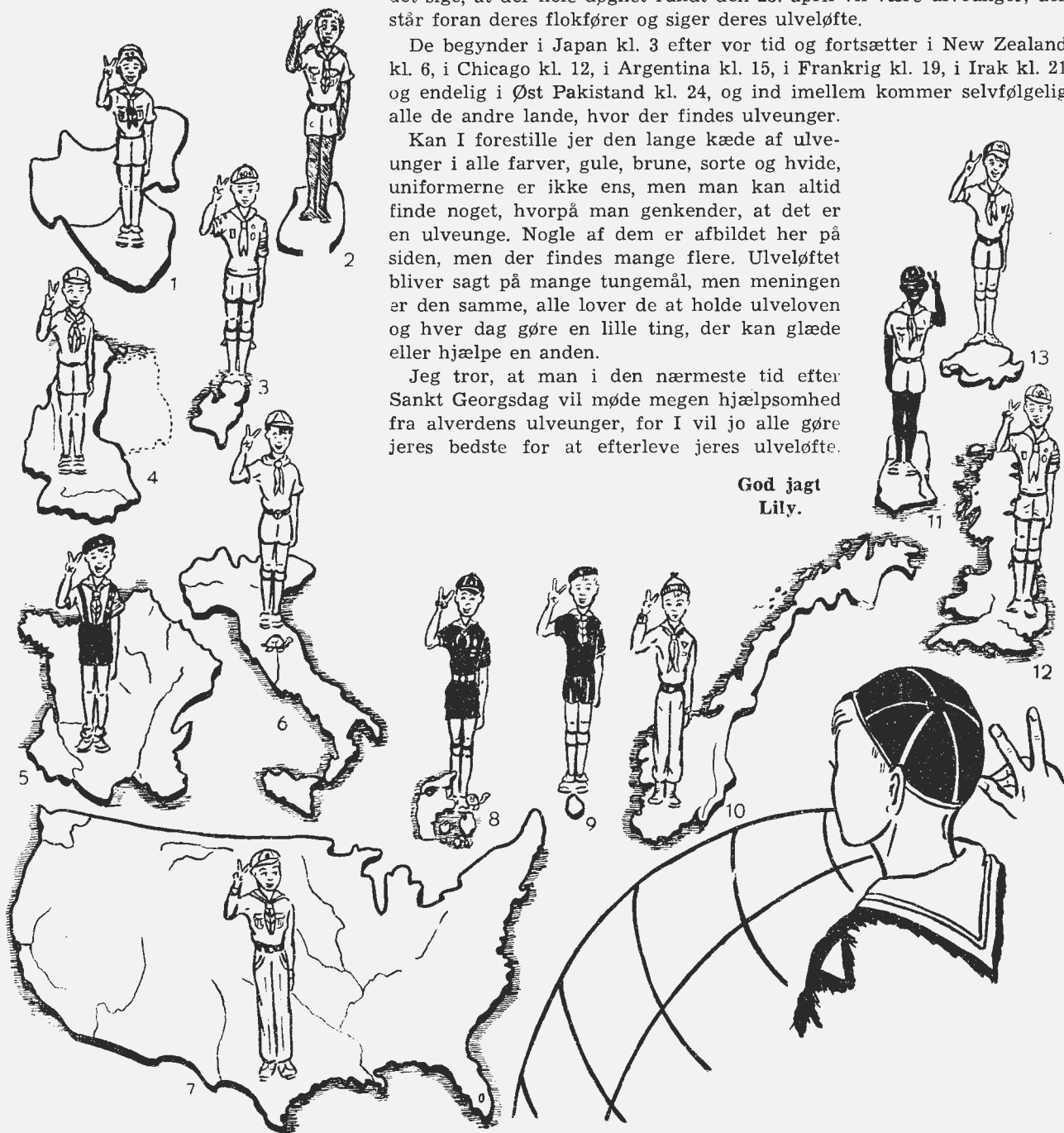
Har I hørt eller læst, at uret ikke i alle lande viser samme klokkeslet, når kl. f. eks. er 13 i Danmark, så er den kun 6 morgen i Chicago i USA. Det hører I sikkert om i skolen. Hvis vi nu forestiller os, at alle ulveunger vil holde Sankt Georgsdagsparade kl. 19 i deres land, så vil det sige, at der hele døgnet rundt den 23. april vil være ulveunger, der står foran deres flokfører og siger deres ulveløfte.

De begynder i Japan kl. 3 efter vor tid og fortsætter i New Zealand kl. 6, i Chicago kl. 12, i Argentina kl. 15, i Frankrig kl. 19, i Irak kl. 21 og endelig i Øst Pakistand kl. 24, og ind imellem kommer selvfølgelig alle de andre lande, hvor der findes ulveunger.

Kan I forestille jer den lange kæde af ulveunger i alle farver, gule, brune, sorte og hvide, uniformerne er ikke ens, men man kan altid finde noget, hvorpå man genkender, at det er en ulveunge. Nogle af dem er afbildet her på siden, men der findes mange flere. Ulveløftet bliver sagt på mange tungemål, men meningen er den samme, alle lover de at holde ulveloven og hver dag gøre en lille ting, der kan glæde eller hjælpe en anden.

Jeg tror, at man i den nærmeste tid efter Sankt Georgsdag vil møde megen hjælpsomhed fra alverdens ulveunger, for I vil jo alle gøre jeres bedste for at efterleve jeres ulveløfte.

God jagt
Lily.

GOGTET TIL HEJREHOLMEN

FORTÆLLING
FRA STENALDEREN

af
ROBERT FISKER

Illustrationer:
THORA LUND

8. kapitel.

Vind drejede sig om og stirrede lammet af forfærdelse på det frygtelige syn.

Ned fra de mørke skyer over søen bag ved Oddernæsset skød en lang, mørk slange — den svingede lidt frem og tilbage — som en arm, der søger efter noget, og nåede så vandet.

De første øjeblikke kunne de to drenge ikke røre sig af skræk. Med opspilede øjne stirrede de på skypumpen, der i deres øjne var en eller anden ånd, som ville dem til livs.

»Den suger vandet op til sig!« råbte Gnist, »se, nu kommer den denne vej. — Skynd dig, vi må væk — — !«

De greb begge til padleåren og satte sig til at ro som rasende. Glemte var den nagende sult og glemte var trætheden. Rædslen for det ukendte og frygtelige bag dem gav dem fornyede kræfter.

Strøm og storm var med dem. Båden gled rask af sted ned ad fjorden. Ingen af drengene tænkte på andet end det ene at ro, og den stærke strøm holdt båden i fjordens midte.

Gnist så sig hastigt tilbage. Skypumpen var nu nået ind over Oddernæsset, og grene og blade hvirvlede op i luften i vild heksedans.

Han holdt igen med sin åre og fik bådens stævsn drejet ind mod land.

»Hvad er det, du gør?« skreg Vind og så sig tilbage over skulderen. Han gav et skrig fra sig, da han

så skypumpen, for så igen at vende sig og krumme sig over arbejdet med åren.

»Vi må ind til land!« gispede Gnist, »vi må se at komme i skjul for ånderne!«

Skypumpen blev stående et øjeblik ved Oddernæsset og svajede frem og tilbage, så gled den ud over vandet og videre ned ad fjorden som en glinsende søjle af vand.

Til at begynde med så det ud, som om den ville fortsætte ned ad fjorden ud mod havet, men så skiftede den pludselig retning og begyndte at glide i retning af båden, hvor drengene sled afsindigt med årene.

Gnist var den, der først opfangede den sydende lyd gennem stormen og bølgebruset. Han turde knap nok se sig tilbage, og da han endelig tog mod til sig, så han skypumpen komme glidende lige i bådens kølvand.

Bredden, de styrede ind imod, bestod af en smal forstrand og en brink, som vind og vejr havde hullet ud. Kunne de slippe ind under den brink og gemme sig, så kunne de måske slippe fra de rasende ånder.

»Nu er vi der. Pas på, nu støder vi!« råbte Vind og rejste sig op i båden. Han sprang, idet båden stødte mod det grove grus på bredden. Gnist var i et spring ude af båden, og begge drenge satte i løb op un-

der brinken og søgte skjul i en hulning, i hvilken de var dækket af nogle jættestore sten.

Næppe havde de dukket sig ned bag stenene, før skypumpen nåede deres båd. Den tunge egebåd blev løftet op i luften som en stump gren, blev slynget nogle gange rundt og havnede så med en dump lyd i gruset for foden af brinken ikke langt fra det sted, hvor Gnist og Vind rystende af skræk så til.

Inden de nåede at komme sig efter oplevelsen med båden, var skypumpen gledet forbi dem i et sus og forsvandt ind over skoven.

Der gik et stykke tid, før nogen af dem igen kunne få formet ord med en smule fornuft i.

»Skal — skal vi sætte båden ud igen?« gispede Gnist.

Vind rystede kraftigt på hovedet.

»Nej, hvis vi sejler ud på fjorden, vender ånderne måske tilbage med deres arm og griber os!«

Gnist sad lidt og stirrede på båden, der lå med bunden i vejret et lille stykke fra dem. Pludselig slog tanken om hejreægget ned i ham, og han følte med de værste anelser efter i bælteposen.

Der undslap ham et lettelsens suk. Det sidste hejreæg var helt endnu på trods af de bevægede oplevelser, han havde været ude for.

»Kan vi så ikke gemme båden bag stenene her, så den ikke kan ses ude fra vandet!« foreslog han,

»og så prøver vi at slippe hjem til bopladsen langs kysten!«

Vind nikkede tøvende. Han var ikke meget for at vove sig ud af skjuleet, for han var næsten sikker på, at ånderne stod på lur og var rede til at kaste sig over dem, så snart de kom frem. Men på den anden side var han så pinende sulten, som han aldrig før i sit liv havde været. Han måtte have noget at spise, og endnu mens han sad og ikke rigtig vidste, hvad han skulle, fangedes hans øjne af et træ, der var væltet ud i fjorden ikke langt fra binken. Træet havde ligget sådan længe, og vandet strømede stridt om dets grene. På grenene skimtede Vind noget, som fik ham

til at glemme alt andet. — Muslinger! — Han styrtede ned til træet, og Gnist fulgte i hælene på ham. — Meget fyldte muslingerne i de tomme maver, men de hjalp dog på den værste sult og gav drengene modet tilbage.

Båden fik de bakeset om bag stenene, og så fortsatte de til fods langs fjorden til bopladsen.

De havde nær skræmt livet af Gamle Mus, da de krøb ind i hendes hytte, men da hun så hejreægget, slog hun hænderne sammen og blev eet stort smil.

Drengen måtte nu fortælle om, hvordan de havde fået fat i ægget, og hvor farlig turen havde været,

og Gamle Mus nikkede og stirrede på hejreægget i sin hule hånd.

»Det er et æg af den rigtige slags,« mumlede hun, »det er derfor, ånderne har været så hårdt ude efter jer. Når jeres mor får det, vil hun blive helt rask igen!«

Hun fandt nogle fisk og lidt kød-mad frem, og drengene spiste og spiste, til de ikke kunne få en bid mere ned. Så lagde de sig på deres soveskind og faldt i søvn, mens Gamle Mus løb gennem uvejret hen til deres mor, for at hun med det samme kunne få glæde af den stærke trolddom, der var i det æg, som hendes to drenge havde hentet til hende på Hejreholmen i søfolkets land.

1. Rhodesia

2. Uganda

3. Holland

4. Vesttyskland

5. Frankrig

6. Italien

7. U.S.A.

8. Danmark

9. Luxembourg

10. Norge

ULVE fra 13 lande

Her har du ulvene fra de 13 lande, du så på side 74. Havde du alle rigtige?

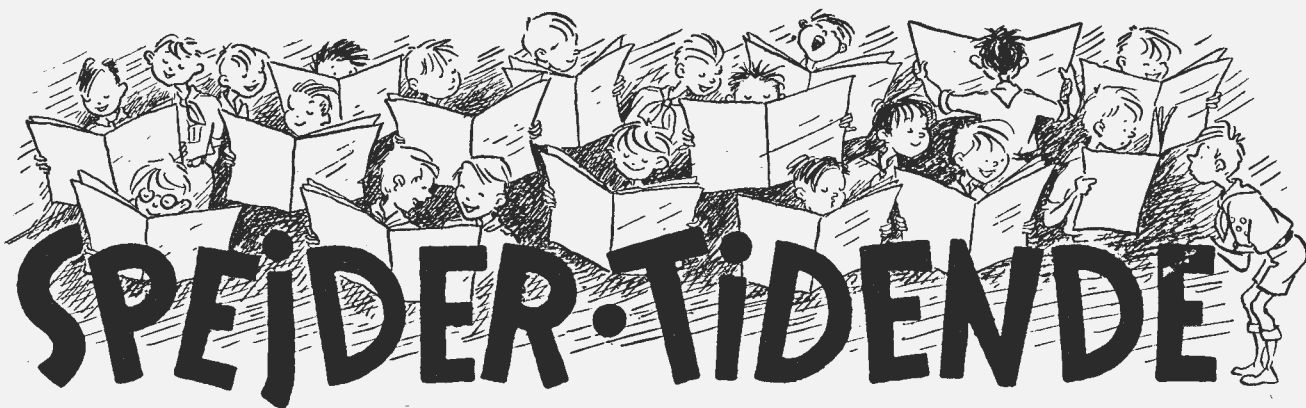
11. Guldkysten

12. England

13. Svejts

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Korpskontoret meddeler:

ENKELTVANDRERKORT

Ethvert medlem af Det Danske Spejderkorps kan på korpskontoret få udstedt vandrerkort mod indsendelse af foto (pasformat) samt **kr. 3,50**

Følgende oplysninger bedes opgivet: Navn, stilling, adresse, fødselsdag og -år, fødeby, korpsmærkenummer samt afdelingens navn.

LEJRPAS

Efter samme regler som for vandrerkort udsteder korpsset såvel enkelt- som lederlejrpas. Såvel enkeltlejrpas som lederlejrpas koster 2,00 kr. pr. stk. (sidstnævnte uanset antal deltagere).

Når offentlige lejrpladser benyttes, er det nødvendigt at være i besiddelse af lejrpas, medens skovvæsenet ikke vil kræve lejrpas på de lejrpladser, som kun benyttes af enkelte afdelinger efter aftale med det stedlige skovtilsyn.

Århus skovmændene

har haft et interessant besøg på »Jyllandsposten«. Aftenen sluttede med udskænkning af sodavand.

Ny kolonne.

Troppe og flokke i Frederiksværk, Frederikssund, Stenløse og Skibby er blevet sluttet sammen i en ny kolonne under navnet »Stenø-kolonnen«.

BYTROPPEN, Nykøbing F.

som vi omtalte i sidste nr. af Spejdernes Magasin, fik flere gode gaver til sit 50 års jubilæum. Således overrakte byrådsmedlem Martin Petersen en check på 500 kr. fra byrådet, idet han samtidig udtalte: Bytroppen har udført et arbejde, som har skaffet mange gode borgere i byen. Det er vi taknemmelige for, og de unge bør være taknemmelige for, at der er nogle, der kan hjælpe dem til godt spejderarbejde.

De blå pigespejdere overrakte som gave til Bytroppen et smukt skind, udspændt i ramme. Fra KFUM-spejderne var der en stor reservebeholdning pløkke, medens KFUK-spejderne havde betænkt troppen med en flot økse. Sct. Georgsgildet havde flottet sig med et patruljetelt. 1. Maribo trop og de blå pigespejdere i Maribo gav penge til to spejdes gratis deltagelse i sommerlejren. Czar Peters trop skænkede en gæstebog til tropshuset og Glenterne et fint fad.

Festen bød på en vellykket underholdning, og bagefter svang de 800 festdeltagere sig i dansen.

SPEJDERNE PÅ MØN

har fået lov til af baron Rosenkrantz, Liselund, at rydde et stykke skov og indrette dette til lejrplads. Møn-spejderne vil i løbet af foråret udføre de forskellige forberedelser så at den kan stå færdig til sommer. Pladsen kommer til at ligge i Lilleskov på Østmøn, hvor der også findes 2 spejderpatruljer. Møn-spejderne er meget glade for dette tilbud, og de skal nok forstå at værdsætte det.

1. Munkebo trop

er navnet på den nye trop, der er startet i Danehof divisionen.

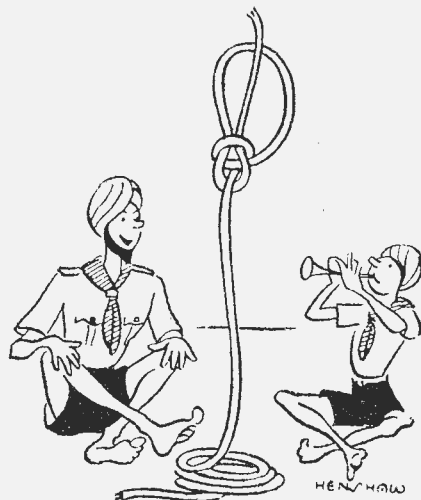
NY RAVNEREDE!

14. Odense — Ravnetroppen har foretaget indvielse af sine nye, udmærkede lokaler i Albanigade. Det var meget fornemt med taler, bl. a. af DC Jørgen Einer, socialdirektør Johs. Mortensen, formanden for Baden Powell Fonden, A. Ærendal Mikkelsen, og »Ras«, 14. Odense's stifter og tidligere tropsfører.

Troppen modtog flere gaver, således et flot bøffelhorn fra divisionen. Under indvielsesfesten serveredes der sodavand, vin og kransekage, ligesom spejderne underholdt med nogle sketches.

6. Odenses

skovmænd har modtaget indbydelse fra 1. Tønsberg trop om at deltage i den norske landslejr ved Oslo fjord.

Kyndelmissemarked i Gram — og storslået gave.

Gram trop har besluttet at bygge eget tropshus. I den anledning har de afholdt et vellykket kyndelmissemarked der havde stort publikumsbesøg. Det økonomiske resultat blev fint, nemlig godt 5000 kr. i overskud.

Spejderorkestret fra Flensborg gæstede kammeraterne i Gram og underholdt med musik dagen igennem.

Greve Jens Brockenhus Schack, Gram slot, havde til markedet meddelt tropsrådet, at han vil skænke materiale til ropshuset fra henholdsvis storskoven og teglværket. Det var en storslået gave, som har sat humøret i Gram trop adskillige grader over det normale.

Super-kokke i Juelsminde.

Juelsminde-spejdere er i gang med et husholdningskursus på kommuneskolen i Juelsminde, så der bliver sikkert fine kokkepræstationer i den kommende lejræson i Juelsminde-troppen.

NORDVESTFYNS DIVISION

har planer om at afholde jamboret i sommeren 1961 og ikke som tidligere meddelt i år.

1. Odense trop

vil afholde sommerlejr i Sverige. Det bliver på en lejrplads, der hedder Vänersnäs. Den er beliggende lige ud til Väneren, Sveriges største sø, og efter sikkert forlydende vil man kunne møde masser af elsdyr.

Skansetroppens patruljeførere

har vedtaget, at årets sommerlejr skal gå til Als. I samarbejde med sparekassen er der allerede påbegyndt opsparing til lejren. Hvis andre vil foretage opsparing til årets sommerlejr, så er det en god ide at benytte sparekassernes særlige lejrsparebog. Tal med jeres tropsfører om det.

Hvidovre-Valby divisionen

fik ved nytårsparaden sammen med sin gamle division, Bydivisionen, overrakt en smuk divisionsstander af Bydivisionen. Standeren består af et stykke gult stof med en spejderlilje i grønt samt ordene Hvidovre-Valby.

Standerens topstykke forestiller den gamle divisions mærke.

45 km i 15 graders frost og snestorm.

Søndag den 17. januar kl. 9 steg 12 spejdere fra 1. Skanderborg trop af toget i Silkeborg og slog ind på vejen mod Horsens, 45 km lå forude.

Skønt det var klart vejr og solen skinnede lå temperaturen alligevel 12—13 grader under frysepunktet. Skanderborg var målet, med afstikkere til Himmelbjerget, hvor den medbragte mad blev fortæret, derefter Gl. Rye og Ryekol. I stationsbyen Ry kom tropsrådsformanden dem i møde med en spand varm cacao, til at tøde efterhånden dybfrosne lemmer op med.

Der var 15 km tilbage, og af 12 spejdere var der nu kun ti. Så kom snestormen, først som lidt uskyldigt flagrende snefnug, men et øjeblik efter var disse fnug blevet til en snestorm, hvor alt stod i et. Al snakken hørte efterhånden op og blev afløst af en sammenbidt kamp mod den tiltagende kulde og den piskende sne. To gange kom velmenende spejderforældre og tilbød at køre dem resten af vejen hjem, de fik et høfligt men bestemt »nej tak«. Målet var nået og en velfortjent 45 km plade hentet hjem.

Langelands spejdere glæder sig

til Valdemar Sejr divisionens forårsturnering. Den skal nemlig for første gang i den sidste halve snes år afholdes på Langeland.

Skov- og jungmænd i Østerbro divisionen

har sammen besøgt Militærhospitalets operationsafdeling, hvor chefen, dr. With, viste rundt i både de små og store operationsrum, i rummet med autoklaver, gipsrummet, rummet for instrumenter m. v. Det var en interessant aften for deltagerne.

Sammen med de tre andre spejderkorps har skovmændene og jungmændene haft en tur, der hed: En søndag på Amager. De besøgte her Holmen, Serumstitutets blodbank, Kastrup Lufthavn, Dragør, de nye veje på Amager og den nye Sjællandsbro. Er der andre steder, hvor man har 4-korpstur? Vi hører i så fald gerne om det her i Spejder-Tidende.

STÆRKODDERS TROP

lader i år sommerlejren gå til Norge, nærmere bestemt til Røraas, som ligger ca. 200 km nord for Oslo. Der bliver en dags ophold i Oslo for nærmere at studere den norske hovedstad.

Til efteråret fejrer troppen både sin 25 og 35 års beståen. Troppen blev nemlig oprettet i 1919, og denne trop bestod til 1929, efter seks års forløb kom der igen spejdere i Odder, idet Borges Andersen og Kai Thuesen stod for genoprettelsen af troppen den 16. december 1935.

Faaborg trop

har valgt den dejlige ø Læsø til troppens sommerlejr.

Det minder mig om, at vi glemte sardinerne!

Skovmænd fra III. Hellig Anders trop, Slagelse, har som led i skovmandsprøven aflagt besøg på en virksomhed. Det var denne gang hos en rebslager, forøvrigt en af de sidste her i landet. Vi fik gennemgået de forskellige rebtyper og deres bestanddele, og fik endvidere nogle perfekte splejsninger at se m. m. Vi besøgte også virksomhedens tovbane (der hvor tovet bliver slået, spundet), som er ældgamme, den blev førhen drevet af heste, men nu af el-motorer, til sidst var vi med til at slå noget tovværk som skulle benyttes på en hike førstkommande lørdag-søndag.

Hiken forløb godt, ÷ 18° og ½ meter sne, så der blev stillet krav til skovmændenes teknik. Foruden at holde varmen, kneb det også med at få gravet materialer og brændsel frem.

Hiken, som strakte sig over 27 timer, ca. 25 km, var en såkaldt S. M.-aspirant hike, og den blev udført i skovene mellem Slagelse og Sorø, den var endvidere også en træning til Vest-Sjællands Divisionens Bjørneklo tur midt i februar.

S. K. 3.

1 og 2. Køge trop

starter årets sommerlejr pr. cykel til et herligt og ægte svensk skovterræn beliggende ca. 30 km nord for Kristiansstad.

PRIK'en,

3. Vesterbros fortrinlige tropsblad fortæller, at troppen i sommerlejren med kærre vil følge den gamle hærvej gennem Jyllands højderyg. Starten vil finde sted fra Røde Kro, og vandringen vil afsluttes ca. 140 km nordligere, nemlig ved Gudenaen og Skjern å's udspring.

Endnu mangler troppen en kærre, så der er dannet et **Superkvalitetekspreskærrefabrikationshold!**

EJBYFEJDEN

sådan hedder årets patruljekonkurrence i 1. Ejby trop, har en opgave, der går ud på at save brænde i stykker á 30 cm. Det giver gode points, så vi gætter på, at troppen ikke vil komme til at savne brænde til pejs og brændeovn.

Troppen deltager naturligvis i Nordvestfyns divisionens forårsturnering, der afholdes på Hylkedam. Troppen vil marchere dertil med patruljekærerne i spidsen.

DUE-DAVDE-TIL TÆRES-SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Laertes trop, Helsingør

PF Kjeld Petersen

1. Faaborg trop

SM Niels Justesen

Ørkild trop, Svendborg

Anders Christensen

5. Odense - Sct. Georgs trop

PA Jørgen Vagn Larsen

1. Risskov trop

PF Karsten Borch

Karsten Gråbæk

PF Ib Pedersen

6. Østerbro trop

PF Jens Nørgaard

PF Flemming Bo Hansen

1. Ulf Jarls trop

PF Finn Holmboe

1. Herlev trop

PF Jannik Mai

3. Vesterbro trop

Mowgli

Tjavs

Rann

Bram

Bispebjerg trop

Flemming Christensen

A VANDRINGER

100 km

Gjængernes trop

PF Ole Skouenby

PF John Prag Andersen

PA Herman Siegmundfeldt

2. Ordrup trop

Bent Wonsild

1. Skanderborg trop

PF Jørn Søndergaard

PA Erik Jensen

6. Odense - Fruens Bøge trop

PA Benny Nielsen

SM Palle Jessen

Laertes trop, Helsingør

PA Arne Jensen

PA Arne Lind Forsmark

90 km

6. Østerbro trop

SM Per Hessdal Madsen

60 km

1. Ulf Jarls trop

SM John Henriksen

2. Silkeborg trop

PF Per Østergaard

PA Mogens Jensen

Orla Elling

Bent Jørgensen

Leotroppen

PF Jan Corell

PA Carsten Larsen

Hardy Andersen

Allan Larsen

2. Ordrup trop

Henrik Schubart

Bent Wonsild

Ole Holst Christensen

Sct Bendt trop

PF Henrik Vilhelmsen

PA John K. Hansen

N VÆBBERE

1. Herlev trop.

SM Claus Carroc.

Karl af Riise trop.

PF Jens Chr. Olsen.

PF Hans Erik Båglund

PA Jack Jensen

2. Silkeborg trop

PF Per Sørensen

PF Per Schultz

5. Sønderbro trop

PF Bjarne Kolding

PA Jean Albert

Peter Mark

PA Steen Jensen

1. Risskov trop

PA Peter Hansen

PA Ole Kraft

Thorikild Kastbjerg Kristensen

Steffen Skou

Aalborghus trop

Karl V. Skaarup

Finn Ørbæk Nielsen

2. Ordrup trop

Kristian Thomsen

Poul Jørgen Neubert

3. Vesterbro trop

Rann

Ørkild trop, Svendborg

Anders Christensen

1. Faaborg trop

SM Niels Justesen

SM Flemming Randrup Sørensen

SM Finn Stræbch

3. Aabenraa trop

PF Per Suntum

PA Tage Christensen

6. Odense - Fruens Bøge trop

PA Benny Nielsen

Laertes trop, Helsingør

PF Kjeld Petersen

PF John Frederiksen

PA Jens Ramsing

Bispebjerg trop

Kurt Jørgensen

N RIDDERE

3. Vesterbro trop

Mowgli

Carsten

2. Ordrup trop

Jens Carlsen

Henrik Moltke

Flemming Spanggaard

Steffen Schiødt

1. Risskov trop

PF Karsten Borch

Karl af Riise trop

PF Jack Jensen

2. Taastrup trop

PF Carsten Henningsen

30 km vandringer.

Der er meldinger fra flere flokke om vel gennemførte 30 km vandringer. Det er 1. Faaborg flok, 1. og 2. Lillerød flok, 3. og 4. Hellig Anders flok, der har været ude sammen, samt Czar Peter flok, Nykøbing F. og Musketererne, Vejle.

Søspejderne i Vordingborg

har længe ønsket at få et tropshus ved Nordhavnen, og godsejer Wassard, Marienlyst, har nu velvilligt givet troppen tilsagn om at leje det fornødne jordstykke.

Troppen lejer grunden vederlagsfrit for en længere årrække.

REDAKTIONEN SKIFTER ADRESSE

(en del af Ibsvej skifter navn)

Uden at flytte forandres redaktørens adresse pr. 1. april til:
HUGINSVEJ 2 — BAGSVÆRD

Notér det venligst! — Telefon er uforandret 98 48 27.

PRØV FØRST I DEPOTET

også når det gælder
KONFIRMATIONSGAVER:

B-P billeder.
Kit-Kat udstyr.
Køgegrejer.
Lygter.
Ransler
Regntøj.
Silvakompas.
Skuldertasker.
Slireknive.
Soveposer.
Spejderbøger.
Spisegrejer.
Telte.

Se priser og illustrationer i kataloget

KONFIRMATIONS TELE- GRAMMER

Set. Georg og dragen 0,50
Spejder m. signalhorn 0,50
Mappe med spejderlilje i guld-
tryk og et af ovenstående
som indlæg 1,50

EXTRA TILBUD

Så længe lager haver tilbydes en pragtfuld vandresko af svært juchtenlæder med bogsøm-syning og med svære gummisåler »larvefødder«

Størr. 6-6¹/₂-7-7¹/₂ **64⁰⁰**
Størr. 8-8¹/₂-9-9¹/₂-10-11-12 .. **68⁰⁰**

Bestil omgående!

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunelærer J. B. Skotte Hansen
Huginsvej 2, Bogsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V . Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

De er på vej

til Depotet for at købe det rigtige udstyr til forårets og sommerens ture og lejre.

Med dette blad følger Depotets nye forårskatalog — gem det og brug det, (der er også en bestillingsseddel) når du skal have din udrustning i orden. — **En rigtig spejder er reglementeret påklædt** og m. h. t. de øvrige grejer, så læg mærke til de ting, som korpset har godkendt — det er det, der du'r.

KVALITET OG ERFARING

er Depotets grundprincipper, som vi stadig fastholder, også når det gælder

CAMPINGUDSTYR FOR CIVIL LEJRSPORT

Der er også nogle sider i kataloget, som vil interessere dine forældre og husk så:

DET GIVER BONUS, AT HANDLE I DEPOTET

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger